

Opgaven udleveres til følgende EKA'er: EKA 421152E002 og 4210720001	Hovedområde: BSS /Jura	
Prøvens navn: Civilproces		
Opgavetype: Alm. opgave		
Antal sider i opgavesættet (inkl. forsiden): 5		
Eksamensdato: 15. maj 2018	Fra kl. 9.00	Til kl. 13.00
Eksamenslokale:		
Tilladte hjælpemidler: Alle - herunder batteridrevet pc som opslagsværk og internetadgang		
Materiale, der udleveres til eksaminanden: Intet ud over opgaveteksten		

Karakteropslag dato:

senest 29.06.2018

Opgave 1

Anders Andersen var en ivrig iværksætter, men havde ofte vanskeligt ved at tjene penge på sine ideer. I 2015 blev han derfor nødt til at flytte ind hos sin tvillingebror – Arnold Andersen – i Sønderborg. Her boede han på et lille værelse møbleret med Arnolds møbler. Han fortsatte dog med at få gode idéer efter sin egen opfattelse. Han fik blandt andet en idé til en ny app til frokostordninger, og det lykkedes ham at overtale Carl Carlsen, der også boede i Sønderborg, til at investere 1,0 mio. kroner i projektet. Pengene blev ydet som et lån, der skulle tilbagebetales om 5 år. Desuden skulle Carl være rådgiver for virksomheden. De indgik i forbindelse med investeringsaftalen en aftale om, at eventuelle tvister skulle afgøres ved voldgift efter Voldgiftsinstitutets regler.

Anders havde i forbindelse med forhandlingerne med Carl fortalt, at han allerede havde over 100 positive henvendelser fra mulige kunder om den nye app. Ligeledes havde han fortalt, at en betaversion var næsten færdig.

Da betaversionen ikke var færdig 3 måneder efter aftalen, afholdt Anders og Carl et møde, hvor Anders erkendte, at han havde ”pyntet lidt” på udviklingsstadiet og også på kundeinteressen. Carl blev skuffet og vred, og han ophævede samarbejdet og krævede pengene retur. Anders mente ikke, at det var så alvorligt, og han nægtede at betale pengene tilbage. Carl meddelte, at hvis han ikke fik pengene retur, ville han indlede voldgiftssag i henhold til aftalen. Hertil svarede Anders, at han hverken kunne eller ville betale, da pengene var blevet brugt til andre projekter. Han havde i øvrigt ingen penge, og kunne derfor allerede nu meddele, at han ikke ville være i stand til at stille den sikkerhed, som han givetvis ville blive afkrævet i en voldgiftssag.

På baggrund af disse oplysninger besluttede Carl sig for at bede sin advokat, Dorte Didriksen, udtage stævning mod Anders ved Retten i Sønderborg. Stævningen blev indgivet den 1. februar 2018, hvorefter den blev forkyndt telefonisk den 19. februar 2018. Der fremkom ikke rettidigt svarskrift, og der blev derfor afsagt udeblivelsesdom den 16. marts 2018.

Den 17. marts 2018 rettede Anders henvendelse til Retten i Sønderborg og fortalte, at han netop var blevet opmærksom på dommen, idet Carl triumferende havde ringet og sagt, at nu ville han have pengene.

Anders fortalte, at han i december 2017 efter mødet med Carl var taget på forretningsrejse til Tyskland, hvor han havde fået job fra den 1. februar 2018. Hans arbejdsgiver havde stillet en lejlighed til rådighed for ham, og han var derfor flyttet den 15. januar 2018. Han havde på grund af travlhed overhovedet ikke set i sin E-boks siden mødet med Carl.

Retten konstaterede, at stævningen var sendt til Anders’ E-boks, og at der tillige var sket telefonisk underretning til ”Andersen” via fastnettelefon. Stævningsmanden havde som kontrol af den korrekte person fået oplyst vedkommendes fødselsdato.

Arnold Andersen – tvillingebroderen til Anders – oplyste herefter over for retten, at han vistnok havde talt med ”en fra Retten.” Det var dog lige inden, at han skulle på en lang ferie til Thailand, så han havde været noget forvirret, og han havde glemt alt om det igen.

På denne baggrund besluttede retten sig for at omgøre U-dommen efter § 222, og anmodede

herefter Anders om at udfærdige et svarskrift. Anders fik herefter hjælp af advokat Erik Eriksen.

I et rettidigt indleveret svarskrift påstod Erik på vegne af Anders sagen afvist.

Principalt påstod han afvisning på grund af voldgiftsklausulen, og subsidiært påstod han afvisning, da der efter hans opfattelse ikke var værning i Danmark.

Spørgsmål:

- 1. Var det korrekt af retten at anvende § 222?**
- 2. Hvilke retsmidler kunne Anders have anvendt, hvis retten ikke havde anvendt § 222?**
- 3. Skal sagen afvises på grund af voldgiftsklausulen?**
- 4. Skal Anders have medhold i påstanden om afvisning på grund af manglende værning i Danmark?**
(Ved besvarelsen skal det forudsættes, at voldgiftsaftalen anses for bortfaldet)

Opgave 2

Da Hansen i foråret 2017 fik lavet en tilbygning til sit hus, udførte SørensenByg ApS arbejdet med murene. Hele arbejdet var færdigt i maj måned, men allerede en måned efter var der revner i muren på den ene side, og i efteråret var der tegn på problemer med fugt i tagkonstruktionen. Hansen reklamerede over for SørensenByg ApS, men Sørensen mente ikke, at der var mangler ved det udførte arbejde. Hansen indhentede en sagkyndig erklæring fra muremester Jensen, og det ville ifølge denne koste 55.000 kroner at udbedre det ifølge erklæringen mangelfulde arbejde. Problemerne med fugt i tagkonstruktionen kunne skyldes det mangelfulde arbejde, men det krævede ifølge erklæringen nærmere undersøgelser at fastslå dette med sikkerhed.

Hansen anlagde efter nogen korrespondance med Sørensen sag mod SørensenByg ApS. Han nedlagde påstand om betaling af 55.000 kroner svarende til omkostningerne til murens udbedring, idet han gjorde gældende, at murerarbejdet ikke var udført håndværksmæssigt korrekt. Stævningen indeholdte endvidere følgende forbehold: ”Sagsøger forbeholder sig ret til at forhøje påstanden, såfremt de konstaterede problemer med fugt i tagkonstruktionen skyldes det mangelfuldt udførte murerarbejde”, og Hansen oplyste i stævningen, at han begærede syn og skøn med henblik på bl.a. at få fastslået, om fugten i tagkonstruktionen skyldtes det mangelfuldt udførte murerarbejde.

SørensenByg ApS indleverede rettidigt et kortfattet svarskrift. Selskabet erkendte at skyldte det påstævnte beløb på 55.000 kroner, og det tog derfor bekræftende til genmæle. Da sagsøgers påstand lød på 55.000 kroner, skulle retten således efter selskabets opfattelse optage sagen til dom.

Hansen indleverede efterfølgende et processkift. Han forhøjede i processkriftet sin påstand til 100.000 kroner, idet han skønsmæssigt anslog, at det ville koste 45.000 kroner at udbedre fugtskaderne, og han fastholdt i den forbindelse sin begæring om syn og skøn. Sagen skulle således efter hans opfattelse fortsætte bl.a. med henblik på at tage stilling til den forhøjede påstand.

Retten optog efter aftale med parterne på dette grundlag spørgsmålet til afgørelse, og den afsagde en dom, der pålagde SørensenByg ApS at betale 55.000 kroner samt sagens omkostninger.

Hansen anlagde straks en ny sag mod SørensenByg ApS. Han nedlagde påstand om betaling af 45.000 kroner, idet han gjorde gældende, at de konstaterede problemer med fugt i tagkonstruktionen skyldtes det mangelfuldt udførte murerarbejde, og han begærede syn og skøn med henblik på at få fastslået dette.

Sørensen indleverede rettidigt et kortfattet svarskrift med påstand om frifindelse, og han rettede derefter henvendelse til advokat Kristoffersen, idet sagen nu var blevet lidt for kompliceret. Retten berammede et forberedende retsmøde efter retsplejelovens § 353 til den 13. september 2017. Kristoffersen mødte nu på SørensenByg ApS' vegne, og han nedlagde på retsmødet påstand om afvisning, idet han gjorde gældende, at der allerede var taget endeligt stilling til spørgsmålet om fugt i tagkonstruktionen. Hansen protesterede, idet påstanden om afvisning efter hans opfattelse var fremsat for sent, og der var under alle omstændigheder ikke taget endeligt stilling til spørgsmålet om fugt i tagkonstruktionen.

Retten optog efter aftale med parterne spørgsmålene til afgørelse på skriftligt grundlag, og da påstanden om afvisning ifølge rettens afgørelse var fremsat for sent, fortsatte sagens forberedelse. Retten udmeldte efterfølgende Nielsen som syns- og skønsmand, og da han på et tidspunkt

tilfældigt kom forbi Hansens ejendom, ringede han på for at besigtige den omhandlede mur. Hansen lukkede ham ind, men var i øvrigt på vej til et møde, så han viste blot Nielsen den omhandlede tagkonstruktion. Hansen kørte herefter på arbejde, og Nielsen lukkede sig selv ud, da han var færdig med besigtigelsen. Et par uger senere fik retten og parterne Nielsens skønserklæring. Fugten i tagkonstruktionen skyldtes ifølge erklæringen det mangelfuldt udførte murerarbejde, og det ville koste 150.000 kroner at udbedre det.

Kristoffersen begærede efter at have set erklæringen nyt syn og skøn ved en ny skønsmand. Han gjorde i den forbindelse gældende, at Nielsen havde gennemført skønsforretningen på en måde, der gjorde ham uegnet som skønsmand, og han fremlagde en ensidigt indhentet erklæring, der omtalte nyere forskning om årsagerne til fugt. Den nye forskning viste efter SørensenByg ApS' opfattelse, at fugten i trækonstruktionen ikke skyldtes det mangelfuldt udførte murerarbejde, og han ønskede derfor nyt syn og skøn ved en skønsmand, der havde kendskab til den nye forskning. Hansen protesterede mod nyt syn og skøn ved en ny skønsmand.

Spørgsmål:

1. Burde retten have afsagt dom i den første sag?

2. Burde retten have tilladt SørensenByg ApS at fremsætte påstanden om afvisning?

3. Burde retten have givet SørensenByg ApS medhold i påstanden om afvisning?

Det skal i forbindelse med dette spørgsmål forudsættes, at SørensenByg ApS fik tilladelse til at fremsætte påstanden om afvisning.

4. Bør der udmeldes nyt syn og skøn ved en ny skønsmand?